

Me maailm võib olla ka vaade,
üks pilt me akende taga,
kus metsatukk määrab me ruumi,
ja pilved ta kohal me aja.

Mait Vaik, Sõpruse Puiestee

Kesknädala toimetused soovivad kõigile eestimaalastele häid pühi
ja ilusate soovide täitumist uuel aastal!

KESKKNÄDAL

Hind 0,78 €

ISSN 1406-9083

9 771406 908009

Ilmub aastast 1999

Nr 50 (1081) 20. detsember 2017

RAHVA POLIITIKALEHT

Kirikuõpetaja Mart Jaanson: „Rahu on inimese elus kõige tähtsam asi.“

USK JA MUUSIKA: Alates 2003. aastast tegutseb Mart Jaanson EELK Nõo Püha Laurentsiuse koguduse õpetajana. Ta on õppinud Tallinna Konservatooriumis ja Viini Muusika- ja Lavakunstikõrgkoolis.

Jaanson on Eesti Arnold Schönbergi Ühingu asutajaliige ja tegutseb Eesti muusikaelus muusikakriitikuna ja heliloojana. 1999–2001 oli ta Heino Elleri nim. Tartu Muusikakooli direktor. Mart Jaanson on olnud Tartu Uue Muusika Pildustuste peakorraldaja. Alates 2001 TÜ muusikateooria lektor. Foto: Evald Veldemann

Detsembrikuu on hingekarjastel pingeline tööaeg. Tartumaal tegutseva EELK Nõo Püha Laurentsiuse koguduse õpetaja Mart Jaanson leidis sel perioodil aega usutluses Kesknädalale mõtiskleda igavikulistel teemadel, mis küllap lähevad korda igapähele, ka neile, kes seda ise ehk avalikult ei tunnista.

Usutles JAAN LUKAS

Küllap kõlab jõulusõnum igalt kirikuõpetajalt ja igas kirikus mõneti erinevalt. Milline on selle jõulusõnumi omapära, mille ütlete teie EELK Nõo Püha Laurentsiuse koguduses?

Eks kõik kirikuõpetajad kõnelevad jõulude ajal ikka ühest ja samast – sellest, et Jumal on inimeseks saanud. Muidugi teeb iga õpetaja oma jutlustes seda erinevalt. Jõululaupäeva ning I ja II jõulupüha jutlused mul veel valmis pole, kuid Nõo Valla Lehe detsembrinumbris kirjutatud jõulumõtiskluses küsin: „Miks siis ikkagi Jumal inimeseks sai?“ Lõik apostel Pauluse kirjast galaatlaste 4. peatüki salmides 3–5 peaks sellele küsimusele vastama: „Kui me olime väetid lapsed, siis olime orjuses maailma algainete meelevalla all. Aga kui aeg sai täis, läkitas Jumal oma Poja, kes sündis naisest, sündis Seaduse alla, lahti ostma seadusealuseid, et me saaksime poja seisuse.“

Küllap saab sellele küsimusele olla subjektiivne vastus, kuid milline on teie arvates kõige sügavisulisem ja kaunim jõulumuusika?

Kõige sügavisulisem jõulumuusika on jõululaulud, mille tekst räägib Jeesuslapse sünnist – eks ole see ju jõulude olemus. Kõige kaunim jõulumuusika on aga minu arvates see, mis seob meid lapsepõlve jõulukogemustega. Minulgi on mitu lemmiklaulu just sel põhjusel.

Küsimus sai esitatud suuresti seetõttu, et olete lõpetanud Tartu lastemuusikakooli, Heino Elleri nim. Tartu Muusikakooli, Tallinna Konservatooriumi kompositsiooni erialal

cum laude. Teie õppejõuks oli helilooja Eino Tamberg. Kas usu ja teoloogia juurde jõudsite läbi muusika?

Õpingutes Tartu Ülikooli usuteaduskonnas oli mul võib-olla tõesti kasu muusikahariduse omandamise käigus saadud muusikaajaloolistest teadmistest, kuid usu juurde tulekul muusika ei aidanud. Pigem sundisid mind usklikuks saama mu sisemised läbielamised teatud eluperioodil.

Jõulupühade eel kuulutatakse välja jõulurahu. Nõo koguduse sõnumileht kannab pealkirja „Rahutegija“. Milline on üldse rahu tähtsus ja tähendus tänases ühiskonnas? Rahu mõistet on ju tõlgendatud mitmeti. Üks ütlushi näiteks kõlab *si vis pacem, para bellum* – „kui tahad rahu, valmistu sõjaks“.

Rahu on inimese elus ja surmas kõige tähtsam asi. Soovitakse ju surnutele „Puhka rahus!“, mis näitab seda, et rahu peetakse ülimalt seisundiks, millesse inimene võib jõuda. Küsimuses toodud Vegetiuse sentents on selles mõttes õige, et inimühiskonnas tuleb rahu nimel kõvasti pingutada ja relvad peavad kogu aeg valmis olema. Kirikuõpetajana leian, et inimjõul rahu saavutamise on koguni võimatu, sest inimsüda on patu läbi rikutud. Siin saab olla vaid üks lahendus – inimese südamete uuenemine. Kolmainu Jumal on selle võimalikuks teinud.

Milliseid meeleolusid tekitab teie tänavune jõulukuine ilm? On detsember, kuid sajab vihma. Te rääkisite II adventipüha jutluses vihmast kui Israeli põllumehele hädavajalikust loodusnähtusest.

Tänavune detsembriilm on vist paremgi kui kahel viimasel aas-

tal samal ajal: oleme ju korraks näinud ka imeilusat lumist Eestit. Pori on minu jaoks ebamugavam kui vihm, kuid tänavu leiame hommikul välja minnes maapinna, vähemalt siin meie kandis, ikka enamasti kahutanuna.

Mis puutub aga vihma Iisraelimaal, siis nimetatud jutluses toodud näidet tuleb võtta sümbolina elustajast. Iisraelis on vihm miski, mis elustab. Meie põhjamaises kliimas võiks elustajana võtta suvel päikest ja talvel lund, aga nii siin kui ka Iisraelis vajavad inimhinged ikka seda elu, mis tuleb Jumalalt.

Kirikuõpetajatel on tavaks jutlustes soovida head vabariigi presidendile ja peaministrile. Mida neid soovte välja öeldes ise mõtlete? Millised on näiteks teie ootused tänasele Eesti presidendile, peaministrile, Riigikogule?

Kas mõtlete selle headsoovimise all vist palvetamist? Jah, Eesti luterlikus kirikus on alati kombeks palvetada kõigi eest, kes seisavad rahva teenistuses – küll mitte jutluses, vaid üldises palves, mida nimetatakse kirikupalveks. Luterlik kirik lähtub alati põhimõttest, et ilmalikud juhid pole isehakanud, vaid Jumala poolt paika pandud. Muidugi oleks parem, kui nad seda ka ise usuksid. Siis käituskid nad viisil, mis on riigile ja rahvale parim. Kuid arvan, et ükski riigijuht pole parem ega halvem kui rahvas, keda ta juhib.

Minu ootused tänasele presidendile, peaministrile ja Riigikogule on lihtsad: nad peavad teenima oma riiki ja rahvast nii hästi kui suudavad ja niikaua, kuni neile selleks võimalust antakse.

Loe edasi lk 3

JUHTKIRI

Üksinda ja üheskoos

Jõulumõtisklus

ENN EESMAA
Riigikogu aseesimees

Jõuluuag tuleb kõigile igal aastal meelde, kui väga vajab igaüks meist valgust, soojust ja lähedust. Avaneb otsekui ajatunnel, mille ühes otsas oleme meie, teine ots aga tähistab aegade algust, kõiki neid inimõlvi, kes enne meid elanud ning omas ajas pimedusejõudude kiuste valgust ja lähedust ihanud.

Jõuluajal õnnetuid ja üksikuid inimesi nähes mõtled paratamatult, kas tõesti pole kedagi, kes neidki meele peaks, hingevalgust jagaks. Samas on tänases maailmas ju kerge ennast üsna väikese vaevaga ükskõik kui koguka kogukonna liikmena tunda või selleks saada. Internetiajastul võid soovi ja oskuste turvil iga hetk kasvõi kogu inimkonnaga ühendusse astuda, seda joovastavat globaalosalust jagada. Sestap pole pealiskaudsel vaatlusel mitte iga üksikuna näiv inimene päriselt kõigest ja kõigest eraldatud. Pole ju võimatu, et ta suhtleb üksi ja omaette tegelikult paljudega, ning on võimalik, et väga olulistel teemadel.

Samas on aga kummalisel kombel tänases maailmas tuntud ja tunnustatudki liidreid, kes, vaatamata oluliste teemadega pidevalt kõigi huvifookuses olemisele, oma riigi rahvarikkusest ning osakaalu kaalukusest hoolimata on kuidagi üksi, koguni teiste poolt tõrjutuks jäänud. Vaatamata keerukusele on aga neidki rahvajuhte võimalik aidata. Seda saavad valimispäeval teha demokraatlike riikide rahvad ise.

Kuid on ka tõepoolest väga üksikuid ja abi vajavaid inimesi, kes erinevatel, mõnigi kord neist endist mitte olenevatel põhjustel, on üksi jäänud või jäetud. Kolleegide, sõprade, sugulaste, kiriku või koguni riigi poolt. Selliseid inimesi tuleb alati ja igal pool aidata ning abistada. Eriti aga jõuluajal, mil kõrvalejäämine erilise valu ja intensiivsusega ennast meelde tuletab. Õnneks on meie seas ikka ja alati olnud inimesi, kes teisi nende hädades aidata tahavad. Ning mitte pelgalt hea sõna või sõbraliku tähelepanuga, kuigi seegi on oluline. Oma väärtuslik osa on abistamistegevuses kirikul.

KESKMÕTE: Hoidkem oma meeled avatud, jätkakem tõetsinguid nii üksi kui ka üheskoos!

Mõnigi meist on arvamusel, et ega õiget jõulutunnet lumeta talvel meie hinge ei sigine. Kui jõulude tähendus oleks lumerohkusest sõltuv meteoroloogiline nähtus või seisund, poleks jõule soojadel laiuskraadidel kunagi tähistatud. Polaaraladel elataks aga katkematus jõulumeeleolus, mida ju samuti võimatu ette kujutada.

Jõulude tähendus on muus ning on oluline ka neile, kes niivõõga usklikud pole. Sel erilisel ajal meenub ka halli habemega taatidele kauge lapsepõlv, mil nemad olid väikesed ja nende vanaisad halli habemega. Meile kõigile aga meenub inimkonna lapsega, mil kõik oli alles ees, – paljud vead, kuid ka head teod tegemata, avastused aimamata.

Inimkond pole tänase päevani üheselt kindel, kuidas kõik tegelikult alguse sai. Kas suure lõpmatuse valla päästnud kaootilise paugu või suursuguse plaani tõttu, mis tegelikult küll ülipauku ei välista. Tahtmatult tekib ju küsimus: mis või kes oli enne Suurt Pauku? Teadlased räägivad, et lisaks universumile on olulisi märke ka multiversumist, lõputuist paralleelmaailmadest, mis, nii uskumatu, kui see ka tundub, ei välista, et kusagil meist väga kaugel või ehk hoopis ootamatult lähedal süüdatakse jõuluoootuses ühel teisel Eestimaal advendiküünlaid ja täpselt meisesugused inimesed otsivad pimedal ajal valgust ning inimlikku lähedust, peljates üksindust.

Pole päris võimatu, et see ongi nii, kuid lõpmatust on lõpmata raske ette kujutada. Küllap seetõttu tundub selline mõttekonstruktsioon täna veel paljudele võimatu. Kuid ärme unusta, et ka Giordano Bruno, Kolumbus, Kopernikus ja Albert Einstein, ka Martin Luther olid esiootsa üksinda. Täna peame neid üheskoos üksmeelselt inimkonna geenisteks. Hoidkem oma meeled avatud, jätkakem tõetsinguid nii üksi kui ka üheskoos! Rahulikku jõuluuaga ja parimas mõttes rahutat aastat 2018 teile kõigile!

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5

Email: kesknadal@kesknadal.ee Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 573
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 273 465
Reporter-toimetaja Aivar Jarne aivar@kesknadal.ee 6 274 583

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Aasta ebaõnnestujad

Kesknädala hinnangul moodustavad aasta läbipõrjate esikolmiku EKRE, Tegusa Tallinna ja Savisaare valimisliit ning Hanno Pevkur (pildil).

Enne kohalikke valimisi lubas EKRE, et saab kõikjal võimule. Aga mida see kihutuskõnet pidav kolmainus – isa-poega Helmed ja Jaak Madison – suutis pakkuda? Suurt midagi!

EKRE pole kunagi saanud valitseda, olgugi et väga tahaks. Suurele propagandale ja raharaiskamisele vaatamata ei saanud ühtki vallavanemakohta, saadi vaid üks volikogu esimehe koht Raplas. Tuleb välja, et tark valija ei võta EKRE jaburdusi tõe pähe! Teiseks meenub Tegusa Tallinna ja Savisaare valimisliidu põrumine. Üks koht Tallinna linnavolikogus oli mõru pill, mis tuli Edgar Savisaarel ja tema toetajatel pärast kohalikke valimisi alla neelata. Kahjuks unustas häältemagnetiks võetud Edgar Savisaar ära tõsiasja, et tema pole enam Keskerakonna esimees ja et rahvas usaldab peaminister Jüri Ratast. Lisaks kõigele oli Savisaar asunud kandideerima selle erakonna vastu, kelle asutajaliige ta on. Ja tehes seda veel koos Jüri Mõisaga, kes on aastakümneid olnud nii tema kui ka Keskerakonna põline vastane.

Toetudes Savisaare nimele ja ajades lausa vastupidist poliitikat, ei saanudki olla teistsugust tulemust. Seda rikkad ärimehed Urmas Sõõrumaa ja Jüri Mõis lahti mõtestada ei suutnud. Selle aasta kääraht Reformierakonnas tõi läbikukkujate TOP-kolme ka Hanno Pevkuri.

Euroopa Komisjoni volinik, Reformierakonna endine

juht Andrus Ansip ei hoia erakonna praeguse liidri Hanno Pevkuri vigade üleslugemisel värve kokku. „Kui sa oled juht, siis juhi, ja ära halise. Ära kurda, et inimesed, keda sind on valitud juhtima, on valed inimesed. Pidev sisevaenlase otsimine ei ole juhile kohane. Juht peab probleeme lahendama ja juhitavaid liitma, mitte ise probleeme tekitama või olemasolevaid probleeme võimendama,” kääras endine ülemus tänasele.

Reformierakond ostab kommunikatsioonisuhete teenust sisse ettevõttelt Agenda PR, millele tasutakse teenuse osutamise eest 6000 eurot kuus. Delfi andmetel ei tegele Agenda PR mitte terve Reformierakonnaga, vaid pelgalt esimehe Hanno Pevkuri maine kujundamisega. Seega siis tulemuseta töö, ja maha tuleb kanda ka 72.000 eurot, mis tulde paisati. Uuel aastal ollakse targemad ja otsitakse parteile uus esimees.

Kui käidi välja Kaja Kallase nimi, siis mängis too tüdruk kaua pimesikku: et miks nüüd nii kiiresti ja miks mina ei teadnud sellest midagi? No kuule, sms-id oma isaga, telefonijutud pealekauba!

Tähtsam oleks teada, kas Kaja Kallase juhtimisel saaks Reformierakond valitsuse tasandil Keskerakonna jaoks paratamatult võimeliseks. Kas Reformierakond oleks võimeline minema koalitsiooni Keskerakonnaga? Vastused saame siis, kui Reformierakond muudab oma senist agendat ja asub Eesti rahva poolele, aga mitte ei vastandu hästijuhitud valitsuskoalitsioonile.

Nii lihtne see ongi.

Kui tegevjuht ei mõista

Üks suuretegevte juht, Tele2 tegevjuht Argo Virkebau (pildil) teatas, et 95% inimestest jääb uue maksusüsteemiga hätta ja et nende jaoks on see õudusunenägu.

Milleks selline rumal paanika? Mis on uuel aastal uutemoodi?

Maksuvaba tulu suureneb 6000 euron.

Sotsiaalamet arvutab ilma mingi avalduseta maksuvaba osa ja ükski pensionisaaja ei pea muretsema.

Kui pensionisaaja käib ka tööl, siis on temal kaks valikut: kas kirjutab avalduse tööandjale või ei kirjutata. Tihti ületavad pensioni ja töötasu maksuvaba osa aastast 6000 euro piiri ning siis on vajalik paluda raamatupidajal rakendada miinimumist üle ulatava osa suhtes tulumaksu mahavõtmist, et järgmisel aastal tuludeklaratsiooniga mitte juurde maksta. Ei usu, et see oleks meie inimestele arusaamatu.

Segaduse tekitas see avalduste jutt. Varem polnud seda vaja, sest üldjuhul võeti brutopalgast tulumaks maha.

Samas on töötajale antud võimalus kasvõi igakuiselt avaldus esitada, kui ta teisiti ei saa. See muidugi teeb raamatupidajal töös vajalikuks arvutusmudeli muutmise. Ühe hiirekliki teie maksutabelis.

Aga tegevjuht jätkab: „Inimesed ei oska aasta alguses oma tulusid ennustada ning võtta vastu otsust, millise summa pealt nad peaksid tulumaksu tasuma. Eriti keeruline on see näiteks

müügiinimestel, kelle sissetulek pole fikseeritud ja kõigub kuude lõikes. Lisaks veel nüanss, et kui inimene teenib kasvõi ühe kuu kõrget tasu, siis muutub tema senine prognoos kehtetuks.”

Selle pika jutu peale kõlbab selgituseks vaid üks lause: las raamatupidaja teeb oma tööd, võtab maksud maha, ja kui tekib ülemakse, saate kõik ilusasti järgmisel kevadel tagasi. Ei mingit peavalu. Nii, nagu oli siia maani.

Paanikategijatel on hoopis omakasud sees. Maksuudatuse pensionäridele ja töötajatele on tehtud valitsuskoalitsiooni poolt. Rahvale jääb rohkem raha kätte. Loomulikult püüavad vastased igati segadust külvata, sest nemad seda ei suutnud ega osanud teha. Selge kahjurõõm!

On arusaamatu, kuidas ettevõtte tegevjuht julgeb nimetada Eesti inimeste enamust rumalateks. Mingit raskust uue maksusüsteemi kasutamises pole.

Pigem püütakse selliste artiklite ja uudistega maksusüsteemi halvustada.

Seega siis – 95% inimestest on täiesti juhmid ega oska ilma targa juhi suunamiseta isegi oma tulusid ennustada... Sellises valguses võib vaid imeks panna, mismoodi nii paljud suudavad kodulenu võtta ja autosid liisida.

Jätame kõik lollused ja segaduspaanika vanasse aastasse! Naudime jõulurahu ja oleme uuel aastal veel tublimad!

HIIBUSE NÄDAL

Nädala juubilar REIN AREN 90

Suuri loojaid ühendab siiras lapselik uudishimu ja igivärske fantaasiarend. Pühendumus uudishimule on eriti oluline näitlejate puhul, kes tegelevad kirjanduslikele tegelastele elusisse puhumisega. Lapselikult jonnaka visadusega ja õhinapõhiselt peavad nad pidevalt ürgitsema inimhingede sügavaimates hingepiirides, vastandades kõrgeid ja madalaid tunge. Detailideni juurdleva näitlejaisiksuse üks ere näide on Rein Aren.

Rein Aren sündis 25. detsembril 1927 Tallinnas. Isa oli raudteelane, mis tollal tähendas korda ja täpsust. Ema on poistele alati hingekasvatavaks olnud. Võibolla lasteaikakasvataja ema elukutse istutaski igavese uudishimu viljaka seemne tulevase mitmekülgse tundliku kunstiniimese alateadvusse.

1940. aasta septembri lõpul asutati Tartus nõukogude võimu poolt endise kunstikooli „Pallas“ ruumides ja ülevõetud varadega Konrad Mäe nim. Riigi Kõrgem Kunstikool. Selle õppeasutuse töö katkestas sõjategevuse jõudmine Eestisse 1941. aasta suvel ja alanud Saksa okupatsioon.

1942. aasta sügisel avati „Pallase“ ruumides (praeguse hotelli „Pallas“ asukohal) kunstikool Kõrgemate Kujutava Kunsti Kursuste nime all, kuhu 15-aastane Rein Aren astus skulptuuri õppima. 1943. a. septembris rahuldati Kursuste direktori Arnold Matteuse taotlus nimetada õppeasutus Kõrgemaks Kunstikooliks Pallas. Õppetöö selles lõpetati 1944. aasta aprillis.

25. augustil 1944 hõivasid Nõukogude väed Tartu. „Pallase“ kunstikooli hoone põles maha. Säilisid vaid keldrikorrusel olnud esemed. Põlenud „Pallasest“ päästetud skulptuuritarbed, ahjud jm kasutamiskõlblik viidi korporatsiooni „Ugala“ ruumidesse Hans Heidemanni (end. Julius Kuperjanovi) tänavas. Kindlasti oli päästjate ja kolijate hulgas ka nooruke skulptuuri-tudeng Rein.

15. novembril 1944 alustas tööd Tartu Riiklik Kunstiinstituut. Rein Aren lõpetas selle kooli

1946. aastal. Seejärel oli ta paar aastat „Vanemuises“ koorilaulja ja balletitantsija. Noorem vend Väino astus ilmselt Reinu eeskujul „Vanemuise“ balleti-stuudiosse, jõudes välja „Estonia“ lavale.

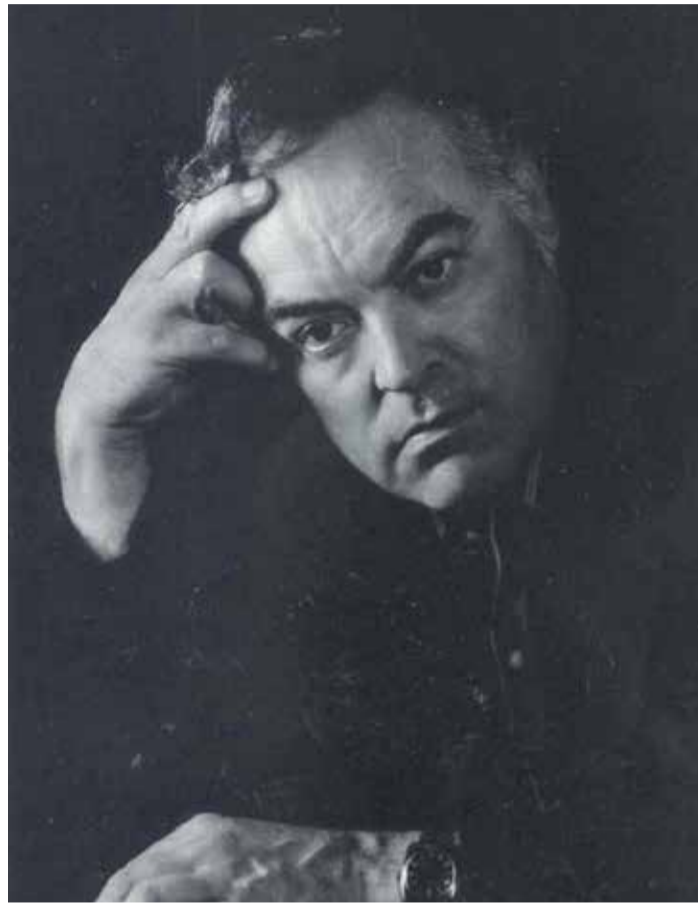
1948. aastal loodi Moskvas, Lunatšarski-nimelises Riiklikus Teatriinstituutis (GITIS) eesti studio. Järgmisel aastal siirdus sinna õppima ka Rein Aren. Kursuse lõpetasid 25 noort. Neist tuntumad on Ervin Abel, Virve Aruoja, Ita Ever, Tõnis Kask, Kaljo Kiisk, Grigori Kromanov, Arvo Kruusement, Silvia Laidla. Moskvas erialase kõrghariduse omandanudena hakkasid nad edukalt arendama Nõukogude Eesti teatrit, filmikunsti ja televisiooni. Luues rahvuslikku kultuuri, pidasid noored oluliseks koostööd vanade meistritega ja põlvkondade sidusust.

21-aastane Rein armus Odessast pärit teatriinstituuti-tudengisse Jelena Blinovasse. 1950. aastal tulid nad koos Tallinnasse ja asusid tööle näitlejatena – Jelena Vene Draamateatris ja Rein Eesti Draamateatris. Samal aastal nad abiellusid ja elasid koos, kuni surm neid lahutas.

Kultuuripedagoog Tõnis Räsep on öelnud, et annet Eestis ei andestata. Üle kahekümne aasta töötas Rein Aren Eesti Draamateatris. Väljapaistvalt üliandekas ja õrnahingeline näitleja põgenes 1973. aastal kadedate pistriki intriigide tõttu Vene Draamateatrisse pagendusse. Kuus aastat hiljem tõi peanäitejuht Mikk Mikiver ta tagasi koduteatrisse, kuhu jäi elu lõpuni.

Oli suur õnn, et nõukogude ajal sai Eesti Draamateatri kirjandusala juhatajaks tugeva kultuurivundamendiga luuletaja Paul Eerik Rummo. Tänu Rummo valikule ja tõlkele hakkas Mikiver lavastama Draamateatris kaasaja maailmaklassikasse kuuluva inglise dramaturgi Edward Bondi näidendit „Bingo“. Rummo põhjalik, rahvast hariv kavaleht sai Teatriühingu 1979/80. aasta eripreemia. Mikk Mikiver oli loomingulises

tippvormis. Lavastuses mängisid Eesti kõrqliiga staarid: Jüri Järvet – Shakespeare// Rein Aren – Vanamees// Martin Veinmann – Poeg// Hans Kaldola – William Combe// Arne Üksküla (küllalisenä) – Ben Jonson// Juhan Viiding – Wally// Enn

Klooren – Jerome// Velda Otsus – Vana naine// Mari Lill – Judith// Elle Kull – Noor naine// Ester Pajusoo – Joan. Mitmed selles lavastuses osalejad said Teatriühingu aastapreemia.

Olen pidanud kujundust ja kostüümi üheks tervikuks ning sellepärast kavandanud nii teatrit kui ka filmides dekoratsioonid, kostüümid, grimmi ja soengud ise, võimalusel kaasates ergast noort loomingulist assistenttuuri. „Bingo“ ehitasin üles vastandamisele – ülimalt modernses lavaruumis tegutsesid filmiliku detailitäpsusega ajastukostüümides ajaloolised isiksused.

Joonistasin kodus Järvetile Shakespeare'i kostüümi kavadit. Ants Eskola vaatas mu kavadit ja ohkas vaikselt. „Mis

viga?“ pärisin. „Oleksin tahtnud Hamletit ka ajaloolises kostüümis mängida,“ ütles Ants. Voldemar Panso „Hamleti“ lavastuses oli Mari-Liis Küla valinud päevamoos oleva dekoratiivse terviklahenduse. (Küla õppis teatrikunstniku eri-

Draamateatri teise korruse kohvikus ja arutasime „Bingo“ kostüümi detaile. Kuna olime mõlemaid kunstniku kõrgharidusega, siis valdasime visuaalse eriala professionaalset nooti. „Detail on Jumal,“ tavatses Rein öelda.

„Vanamehe“ rolli kostüümi puhul muutus oluliseks detailiks müts. Laksime siis koos teatri kostüümilattu. Rein proovis paari tunni jooksul üle neljakümne mütsi. Nelikümne erinevat rolli läbi mütsi! Oli see vast kostüümikunstkule teooria kõrvale võimas praktiline püstolkursus!

Tänu Mikk Mikiveri positsioonile EKP Keskkomitees oli Eesti Draamateater nihverdanud eriloo esineda kapitalistliku maa autori näidendi lavastusega „Bingo“ temperamentse ja sügava kultuuriga vennasvabariigi, Gruusia pealinnas Tbilisis. Järveti ja Areni stseenid rahast ja surmast olid maailmatasemel dramaturgiga võrdsel tasemel. Kui etendus lõppes, tõusis publik saalis püsti ning aplaus kestis ja kestis... Need ülevad hetked on kaduva kunsti loojate nähtamatute pingutuste ihaldatuimaks palgatähks.

Poetilise näidendi „Sonatiin paabulinnule“ lavastas Mikk Mikiver 1982. aastal Eesti Televisioonis, osades Draamateatri esinäitlejad Ita Ever, Heino Mandri, Rein Aren, Helle Pihlak ja Milvi Jürgenson. Helle haruldane fotogeenilisus oli mulle teelavastuse suurim avastus. Oli suvi. Rajasin ateljee-studio vundamenti Piritale, TOP-i vastas. Käisin tihti ehituse lõunavaheajal üle jõe rannaõlles, kus paljud kultuuriinimesed kokku said.

Kord nägin Rein Arenit sääl energiliselt suhtlemas. Mind nähes viipas näpuga. Teadsin küll, miks – oli ju meil mõlemal Mikiverilt saadud slovaki autori Osvald Zahradniki sümbolistliku näidendi „Sonatiin paabulinnule“ tekst. Reinul Marian Belani ja minul kunstniku roll. Juhuslik kohtumine sai saatuslikuks. Lasime fantaasiailinnud lendu. Olen mär-

ganud, et mida suurema koosse tekita stardis, seda üllatavam on loomeprotsessi korrastatud tulem. Loominguline teekond on kunstnikele kõige inspireerivam aeg. Jõudsime arutelu Reinuga uuenduslikule lähtetasandile. Pakkusin režissööriole totaalselt ebatraditsioonalse lavastuse terviklahenduse. Saatuse tahtel Mikk nõustus sellega. Ühel heal hommikul helises mu lauatelefon. „Kas saame poole tunni pärast Viru ees kokku?“ Saimegi. Oli näha, et Mikk oli tsipa vindine: „Lähme sauna!“ Sisenes Viru klaasuksest ja hakkas tuttavlikult treppidest allapoole liikuma. Selgus, et olime Reinuga Mikule korraliku kunstnikukeskse režiipiruka küpsetanud. Mitmepäevases arutelus selgines Mikul lavastajakontseptsioon.

Kui Mikiverilt õppisin Viru saunapäevadel näitleja lavastamise kunstidesid, siis Aren õpetas mind väärtustama inspiratsiooniprotsessi – teekonda kaosest loomingulise korrani. Suur õnn, et lavastus „Sonatiin paabulinnule“ on ETV arhiivis säilinud. Rein Areni juubeli puhul võiks lavastust üle hulga aja värske pilguga vaadata.

Jõuliselt maskuliinse näitlejaisiksusena jättis Rein Aren meie teatrilukku unustamatu rollid: Peer Gynt (H. Ibsen „Peer Gynt“, 1962), Vanamees (Edward Bond „Bingo“, 1979), Jakob (Kruusvall „Pilvede värvid“, 1983), Timotheus Bock (Kross „Keisri hull“, 1984) jpt. Teatrinäitlejad ning fännklubilised saalis vananevad koos. Jäävad vaid muuseumide ja surnuaedade arhiivi juhufotod, mis ei anna hingetunnet elavast – siin ja praegu – kunstiliigist.

Tänu rohkem kui 30 filmirollile võime Eesti Filmi Andmebaasi abiga leida liikuvaid pilte juubilar Rein Arenist, kelle sünnist möödub sel nädalal 90 aastat. Filmides püsib meie armastatud näitleja elavana ka uutele põlvkondadele.

Tõnu Virve, teatri- ja televisioonikunstnik

Hüvasti, Aadu!

AADU BIRNBAUM
(17.02.1938–7.12.2017)

Taas on mu telefonis üks number, mis enam kunagi ei vasta. Ja nüüdsest on mul ka üks Facebook'i konto, kus kirjavahetus on katkenud. Soliidsest east hoolimata oli Aadu noorusliku hingega mees. Tema suhtluskanaliks oli internet – Facebook ja Skype. „Saadan oma lapsed internetiavarustesse rändama ja, mine tea, äkki lei-

dubki mõnele neist ka kohake kellegi südames,“ kirjutab Aadu oma kodulehe sissejuhatuses.

Aadu laule on laulnud nii Georg Ots kui ka Ivo Linna („Kodutunne“), nii Kalmer Tennosaar („Kajakad“) kui ka Vello Orumets („Minu meri ja maa“), kõige rohkem vast Toivo Nikopensus. Ta noppis auhindu nii Eesti Raadio est-raadiolaule võistluselt ja Valge Daami lauluvõistluselt kui ka konkursilt „Meri, mehed ja maa“.

Aadu ansamblid olid *Ratex*, *Viljandi jazzsektett* ja *Holarid*. Viimasest arenes hiljem välja *Suveniir*. Aadu oli Tartu Jazziklubi president ja kureeris omal ajal seal koos käinud noortebände. Oma lemmikžanriks pidas ta jazzi ja saksofonistina mängis läbi suure osa *swingi*-klassikast.

Kuigi avalikkus tunneb Aadu Birnbaumi armastatud laululooja ja džässimehena, oli Tartumaal Konguta vallas elanud

mees samas väga tundliku ühiskondliku närviaga. Alatihti vahetasime temaga mõtteid Eesti poliitilise hetkeseisu ja tuleviku teemadel. Aadu Birnbaum oli Keskerakonna aktiivne liige ligi kakskümmend aastat.

Keskerakonna Tartumaa piirkonna nimel Peeter Ernits

Tartu teated

Neljapäeval, 28. detsembril kl 14 saavad KE Tartu bürosos kokku seniiorid.

TELLI KESKNÄDAL

Helista 617 7717 * www.tellimine.ee * tellimine@expresspost.ee

